Ч. 197. Пятниця 21 (8) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Реформа виборів до Делеґаций. — Поді ї в Росиї. — З Балкану

Президия палати послів в порозуміню з більшими ґрупами партийними порішила, що аж до виготовленя предлоги реформи виборчої в комісиї мають о скілько можна як найрідше відбувати ся повні засіданя палати а за то по пять засідань комісиї для реформи виборчої на тиждень. Мимо того есть загальне переконане, що наради комісиї ледви чи закінчать ся перед днем 20 жовтня. Відтак буде вибраний референт — німецкі і ческі ґазети доносять згідно, що референтом буде член німецкої партиї народної а „Narod. Listy" кажуть, що ним буде пос. Лекер — і єму дадуть дві неділї часу, щоби міг виготовити реферат. В тім часі зберуть ся делеґациї в Будапешті, а відтак в половині падолиста стане справа реформи виборчої на порядку дневнім перед повною палатою.

Пос. др. Силвестер, запитаний оногди на засіданю німецкої партиї народної в справі реформи виборів до Делеґаций, так відповів: О законі делеґацийнім і о институциї Делеґаций можна думати як хто хоче, можна також бажати, щоби тоту институцию усунено, але з тим преці треба числити ся, що она тепер ще есть і може бути, що ще довго буде. Длятого треба конче при переробленю закона виборчого для палати послів мати на увазі також і зміни, які потягає за собою посередно реформа виборча. Отже в першій лінії насуває ся тут склад Делеґаций, котрий в палаті послів, вийшовший із загального права виборчого, мусів би зовсім инакше випасти, як тепер, коли на основі компромісу суть заступлені всї народи відповідно до їх значіня, мимо того, що вибір відбуває ся після країв.

Треба отже жадати, щоби закон делеґацийний погоджено якось з реформою виборчою. В судетских краях міг би именно настати случай, що одного дня із чотирнайцяти мандатів з Чехії і Морави не був би ані один заступлений німецким послом, коли би з якихсь причин не можна було удержати компромісу. Доси на сорок делеґатів, яких має вибирати палата послів, виходила половина німецких; в будучности вибрано би ледви десять. На случайний, зовсім непевний компроміс не можна сих виборів здавати. Длятого треба буде конче ще сеї сесиї змінити закон делеґацийний і длятого треба би §. 8. основного закона державного з з 21. грудня 1867 р. в третім уступі, котрий установляє число делеґатів для поодиноких коронних країв, в той спосіб змінити, щоби для Чехії і Морави замість дотеперішного загального числа було установлене число, відповідаюче народностям.

Чехія вибирає тепер десять Делеґатів, з котрих доси було чотирох Німців а шість Чехів; з чотирох моравских мандатів припадали два Німцям а два Чехам. Непевність що до компромісу на цілий час, доки ще буде институция Делеґаций, вимагає конче того, щоби відношене було на будучність законно установлене. В противнім случаю при виборах до Делеґаций після загального права виборчого пропало би шість німецких мандатів до Делеґации.

То певна річ, що ще не має ся ясного понятя о тім, як уложать ся на будуче відносини до Угорщини; але доки є закон делеґацийний, треба наставати на то, щоби Німці й в Делеґациях були заступлені відповідно до їх значіня в державі. Чи й в Галичині межи Поляками а Русинами не треба буде установити якесь певне відношене, сего не хочемо тут розбирати. Для нас розходить ся о Чехію і Мораву а в прочих краях, котрі розмірно мають далеко менше вибирати делеґатів, можна полишити дотеперішні відносини такими, якими они суть.

З Петербурга доносять: Рада міністрів обговорювала проєкт доходового податку. Наді-

О чорті.

(З російского — Максима Ґорького).

(Конець).

Чорт усьміхнув ся і сказав:

— По смерти видали вас два рази.

— От бачите! — кликнув літерат. — А тут прийшло двох і оден з них каже:

— А! се той?

— Той сам — відповів другий.

— Ну... так, єго також читали свого часу.

— Всїх читають... Що той проповідував?

— Звичайно... ідею добра, краси... ну і тим подібне...

— Так, так, тямлю...

— Богато з них тут лежить; так, наша вітчина богата в таланти...

І пішли... скоти! Я знаю — теплі слова не піднесуть температури гробу і я їх не хочу... але преці кривда! Ах, яку я мав охоту виганьбити їх!

— Ви і виганьбили-б добре! — усьміхнув ся чорт.

— Ні, не ялось... Ми в передодни двайцятого століття і нараз — небіщик, ганьблять ся... Не ялось... — впрочім, зробило би се занадто велику неприємність материялістам.

Чортови знов почало нудити ся.

Той автор і за житя хотів би бути молодим на всїх весїлях і небіщиком на всїх похоронах і тепер, коли всьо в нім умерло, вибухає амбіцисю. Але що варт сам чоловік? Вартість має лише думка чоловіка і лише єго думці належать ся оплески і пошана... Які нудні ті люди!

Чорт хотів уже порадити авторови, щоби вернув ся до гробу, але нараз в єго злобній голові блиснула одна думка. Були в тій хвили на ринку і з усїх сторін окружали їх величаві будинки. Над ринком повисло низько чорне, мокре небо. Здавало ся, що опирає ся на дахах і понурим зором глядить на заболочену землю.

— Послухайте, — сказав чорт, нахиляючись вічливо до автора — не хочете ви подивити ся, як жиє ваша жінка?

— Я, справді не знаю, чи хочу — відповів нерішучо автор.

— Ет, то ви скінчений небіщик! — кликнув чорт, щоби єго роздразнити.

— Ні, чому ж? — і автор різко потряс кістьми. — Не маю нічого против того... Впрочім побачить мене прецінь... а як побачить — не пізнає?

— О розуміє ся! — запевнив єго чорт.

— Я, знаєте, тому се говорю, що она... не любила, коли я на довго виходив з дому— оправдував ся автор.

І от стїна одного дому десь щезла, чи сталась прозорою, як скло. Автор бачив середину великих комнат і в них було так ясно, вигідно, гарно...

— Величаве уладжене! — заскрипів одушевлений — дуже гарне уладжене! Так мешкаючи і тепер я ще не вмер би...

— І мені також подобаєсь — усьміхаючись сказав чорт. — Навіть не дорого коштує, три тисячі...

— Гм... то не дорого? Памятаю, що мій найбільший твір дав мені 815 рублів... а я майже рік над ним працював... Але хто тут мешкає?

— Ваша жінка — сказав чорт.

— Так? от як!... То... гм... то їй добре... А замужна она — моя жінка?

— Она... ось вийшов єї чоловік...

— Виладніла... а як добре одїта! Гм... Чоловік, кажете? Який здоров, вигляд має досить міщаньский... але добра людина, здає ся... що правда, лице дурновате! І навіть зівяле! Впрочім такі люди подобають ся женщинам.

— Хочете, зітхну за вас? — радив чорт, злобно споглядаючи на автора. Але той був очарований видом.

— Які мають веселі, оживлені лиця! Обоє видко вдоволені з житя... Она єго любить, не знаєте?

— О так, дуже...

— А він хто?

— Субєкт з маґазину мод...

— Субєкт з маґазину мод... — поволи повторив автор і довго не вимовив анї слова. Чорт глядів на него і весело усьміхав ся.

— Щож, подобаєсь вам те все? — спитав.

— Я мав діти... они? так, знаю, жиють... мав сина і доньку... Я гадав тоді — от, маю сина, він також з часом буде порядним чоловіком.

ють ся з сего 25 до 40 міліонів рублів приходу. Доходовий податок будуть обовязані платити російскі піддані і чужинці. І одні і другі, коли мешкають за границею, є обовязані платити податок від недвижимостий, підприємств і капіталів уміщених в Росиї. Податку не будуть платити: цар, цариця, наслідник престола, єго жінка, неповнолітні діти царя і наслідника престола, а також дипльоматичні представителї. Не будуть оподатковані капітали на добродійні і просьвітні цїли, доходи духовних, станових і біржевих інституций, ремунерациї військових, духовних і урядників, коли повнять службу в округї, обнятім воєнним станом і т. и. Оподатковане зачинає ся від 2·10 процент при доході 900 рублїв і доходить до 4 процент при доході понад 30.000 рублїв. Сам контрибуент має подати, кілько має доходу. За переступство сего закона грозить кара 500 рублїв або вязниця від 6 до 8 місяців.

Для характеристики теперішних відносин в Росиї може послужити та обставина, що крім урядового правительства, котрого репрезентантом єсть президент ради міністрів Столипін, єсть ще друге, котре дїлає независимо і без відомости першого а котрого репрезентантом єсть ґенерал Павлов. До виходячої в Берлинї Russ. Korresp. доносять в сїй справі з Петербурга: „Довідуємо ся з дуже доброго жерела, що теперішний ґенерал Павлов, ославлений шеф войскового суду, виконує міродайний вплив. Зміст закона о воєнних судах написав Павлов власноручно. Для характеристики теперішного положеня нехай послужить той факт, що сей закон зроблено в Петергофі без попередного повідомленя о нїм Столипина, так, що президент міністрів під оголошеня того закона знайшов ся перед довершеним фактом. На радї міністрів навіть і пізнїйше не дискутовано над тим законом. В руках міністерства спочиває тепер лиш сама адміністрация, а весь політичний почин виходить з Петергофу.

У Варшаві на улици Великій застрілили вчера вистрілами з револьверів полковника від артилериї Николаєва. Убийники втекли. Се убийство викликало серед войска велике розяреиє, а в місті боять ся, щоби се не сталось причиною якихсь грізних наслідків. Чи се убийство стоїть в якійсь звязи з арештованями робітників ві второк, годї знати. Про самі арештованя так доносять: Ві второк по полудни оба береги Висли обсадило войско, а ріку замкнено воєнними кораблями. По великих ревізиях арештовано 900 людий, переважно робітників і інжинерів. Велику їх часть випущено опісля на волю. Що було причиною арештованя, не знати.

До Köln. Ztg. доносять з Константинополя, що вість о виданю приказ мобілізациї чотирох дивізий редифів II. кляси (64 баталїонів) єсть безосновна. То правда, що від коли відносини межи Туреччиною а Болгариєю погіршили ся і настала обава вибуху війни, ухвалено всїлякі войскові міри між тими й покликанє чотирох дивізий редифів, але приказу до переведеня того доси не видано. Також неправда, мов би турецкому войску роздано 180 скорострільних пушок Круппа.

Новинки.

Львів, дня 20-го вересня 1906.

— **З ц. к. зелїзниць державних.** П. Міністер зелїзниць державних зарядив пересуненє всїх урядників зелїзниць державних побираючих тепер в X. ранзї 1.400 корон річно до платнї 1.600 корон, зносячи рівночасно ту найнизшу платню в X. ранзї виносячу доси 1.400 корон. Дальше увільнив п. Міністер інспектора Ст. Сеґетиньского, начальника секциї консервациї в Боденбах, в Чехії з єго становища, а то зі взгляду на стан здоровля і переніс з округа станиславівскої дирекциї до округа краківскої старшого ревідента Вільгельма Каля і асистента Володимира Брика.

— **Обікража поїзду товарового.** В ночи з недїлї на понедїлок обікрали невислїджені доси злодії межи Перемишлем а Ярославом поїзд товаровий. В Ярославі спостережено, що два вози тягарові стоять отвором. При розслїдї показало ся, що майже всї пакунки, куфри і паки, які в них були, викинено з них підчас їзди. В однім з возів лежали порозкидані фелони і иньші ризи та прибори церковні призначені до монастиря СС. Непороч. Зачатя в Ярославі. Злодіїв мусїло очевидно бути більше, бо коли одні ревідували пакунки і викидали їх, другі мусїли бути розставлені в умовлених місцях вздовж шляху зелїзничого і забирали їх мабуть на вози, коли бракне аж два ваґони набору. Шкоди поки-що не можна ще було обчислити.

— **Як то люди на біду сходять** і в нуждї гинуть, показує наглядно слїдуючий случай, котрий опер ся аж о міністерство справ заграничних і аж в той спосіб вияснив ся. Австро-угорский консулят в Ню-Йорку звернув ся був недавно тому з просьбою до міністерства справ заграничних, щоби оно приказало розслїдити, де подів ся властитель більшої посїлости Владан Несторович і єго жінка з роду баронова Апор. Були то богаті люди, котрі в 1893 р. приїхали до Америки і осїли в Вашінґтонї. Остаточно купив Несторович недалеко Вашінґтону велику посїлість, на котру виплатив значний задаток. Зроблено контракт, після котрого, маєтність, скоро би до десяти лїт не була заплачена цїла сума купна, мала би припасти назад продавцеви. Несторович жив на велику скалю, а єго три доньки віддали ся за адвокатів у Вашінґтонї, Клївлендї і Сінсінаті. Але в наслїдок збиткового житя майно єго щораз ставало ся менше, аж наконець таки й цїле протратив, заким ще заплатив недоплачену за маєтність суму.

Несторович говорив завсїгди, що має в Семигородї велику маєтність. Отже коли в Америцї стратив вже цїле майно і не мав з чого жити, дали єму зятї гроші на дорогу і він вибрав ся з своєю жінкою до Европи, щоби тут в Семигородї продати свою маєтність, а грішми, узисканими з того, заплатити за маєтність під Вашінґтоном. В 1904 р. писав він до своїх зятів з Відня, що продав маєтність і що з жінкою вертає вже назад. Від того часу пропав був і слїд за супругами. Зятї звернули ся тодї з просьбою до австро-угорского консуляту, щоби той їм поміг відшукати пропавших. Консулят відослав акти до міністерства справ заграничних, а се приказало робити доходженя і тодї ось що показало ся:

Несторович мав дїйстно в Семигородї якусь маєтність, але она була так вже задовжена, що коли єї продав, то не лишило ся ємуніяких гроший. Обоє супруги були якийсь час в Будапештї, а відтак з'явили ся в місцевости Ерзебетфальва, де мешкали у якогось чоловіка, що давнїйше у них служив. За горді, щоби просити когось о якусь запомогу, примирали з голоду, а жінка остаточно таки розхорувала ся з голоду і недостатку. Єї відвезли до шпиталю в Будапештї, а коли подужала, приймили єї до дому убогих, де она ще й доси жиє. Підчас коли ще Несторовичева лежала недужа в шпитали, знайшли єї чоловіка одного дня неживого. Показало ся, що він помер з голоду. Обоє були за горді, щоби просити о якусь поміч зятїв, котрі все ще уважали їх за маючих людий. О сїм вислїдї доходженя повідомлено австро-угорский консулят в Ню-Йорку.

— **Про страшну катастрофу на зелїзници,** котрої розміри поки-що ще не звістні, доносять з Льондона: Шкотский поїзд експресовий, котрий виїхав з двірця Кінґс Крос в Льондонї з великим числом пасажирів, викотив ся з шин недалеко станциї Ґрентгем (в графстві Лінкольн) і спав з насипу зелїзничого. Розбиті ваґони запалили ся і горіли кілька годин. Доси стверджено смерть 7 людий. Припускають, що поїзд виїхав був на бічну колїю і що гальми попсували ся.

— **Замкнене краєвого буджету.** З приготовлених на сойм рахункових замкнень краєвого Видїлу за 1905 р. виходить, що видатки були висші понад прелїмінар о 754.867 К і виносили 27,960.018 К (прелїмінар 27,211.151 К), а доходи були більші від буджету о 1,410.966 К і виносили 28,429.057 К (прелїмінар 27.018.091 К). Потреба більших видатків показала ся між иншим в рубрицї „репрезентация краю“ о 16.655 К по причинї довшого треваня сойму, „справи здоровні“ о 142.799 по причинї збільшених коштів лїченя убогих. Дальше видано на просьвіту більше о 386.490 К, як прелїміновано, на історичні памятники о 1.552 К, на публичну безпечність о 22.112 К, на рільництво о 76.351 К, на краєві довги о 97.027, на ріжні видатки о 66.020 К. За те видано менше, як обовязував прелїмінар, на комунїкацию о 25.213 К, на водні будови і мелїорациї о 14.155, на гірництво о 3.294 К, на промисл і ремесла о 18.426 К. Що-до до-

---

— Порядних людий в житю богато, потрібні люди доскопалі — сказав чорт холодно і засвистав з бравурою якогось марша.

— Я думаю, субєкт певно є злим педаґогом... і мій син...

Пустий череп автора захитав ся сумно.

— Дивіть, як він єї обіймає! Весело їм живесь! — крикнув чорт.

— Та-ак... Щож він, субєкт і богатий?

— Був біднїйший від мене, але ваша жінка богата...

— Жінка? Звідкиж она взяла гроші?

— А з продажи ваших книжок!

— Та-ак — сказав автор тихо, хитаючи своїм нагим і пустим черепом. — Та-ак? Показуєсь, що я властиво працював на якогось субєкта?

— Так, дїйстно — весело потвердив чорт.

Автор звісив череп і сказав чортови:

— Ведіть мене до мого гробу.

Було темно; падав дощ, по небі перетягали тяжкі хмари і автор, постукуючи кістьми, ступав швидко до свого гробу... Чорт ішов за ним і посвистував весело.

* * *

Читач, розуміє сь, невдоволений.

Читач обів ся лїтературою і навіть люди, що пишуть лише тому, аби єго вдоволити, дуже рідко припадають єму до смаку. В данім случаю читач невдоволений ще й тим, що я нїчо не сказав о пеклї. Будучи певним, що по смерти дістає ся до пекла, хотів би читач ще за житя дізнати ся щось о тім. Але справдї, я не можу нїчо приємного сказати читачам, бо пекла нема, нема пекла огненного, яке так легко собі уявити. Однак є щось инше і без порівнаня страшнїйше.

Зараз потім, коли лїкар скаже о вас вашій ріднї: умер — входите в якусь безмежну, ясно осьвітлену країну і се країна пізнаня ваших хиб.

Лежите в гробі, в тісній домовинї і перед вами пересуваєсь свобідне ваше житє. Порушаєсь поволи, аж до утоми і цїле пересуває ся, від першого памятного кроку аж до послїдної вашої хвилї. Побачите все, що ви укривали перед собою за житя, всю брехню і погань вашого єствованя, віджиють всї ваші думки, побачите кождий ваш хибний крок, цїле житє ваше відновить ся, цїле аж до секунди! І тому, щоби більшими були ваші муки, дізнаєте ся, що по тїй тісній і глупій дорозї, куди ви ішли — ідуть другі і погручують один другого і спішать ся і брешуть... І ви розумієте, видите ясно, що все те роблять они лише тому, щоби з часом дізнати ся, як сумно жити таким ледачим, бездушним житєм.

Але бачучи, як они спішать ся на свою загибіль, ви нїчим не годні їх остеречи, анї криком, анї рухом і безуспішне бажанє дати їм поміч буде рвати вашу душу...

Пересуваєсь перед вами ваше житє і знова вертає і знова ви бачите єго від початку... і вашим мукам не буде кінця нїколи... нїколи!

ходів, то вони були більші в рубриці „управа“ о 15.789 К, „здоровні справи“ о 73.863 К, „публична безпечність“ о 15.977 К, „комунікациї“ о 17.000 К, „водні будови і меліорациї“ о 14.333 К, „рільництво“ о 107.725 К, „промисл“ о 3.648 К. Крім того з консумцийних оплат був більший дохід о 364.352 К а з краєвих додатків до податків о 889.356 К. З кінцем 1905 р. стан всіх фондів виносив в зародових маєтках 41,610.133 К 86 с., в оборотових маєтках перевишка пасивного стану виносить 20,950.134 К 54 с. Чистий маєток краю виносить 20,659.999 К 32 с. і зріс в 1905 р. о 4,377.258 К 30 сот. Надвишка рахунків краєвого фонду за рік 1905 виносить 463.039 К.

— **Неаби яка печеня!** В лугах на кінци Пратеру підглянув оногди поліциян, що случайно туди зайшов, як двох якихсь людий здоймали шкіру з пудля. Були то якийсь зарібник Кибік і другий, що назвав себе Козалік. Коли поліциян спитав їх, що они роблять, відповіли, показуючи на розложений огонь, що здоймають шкіру з пса, бо хотять єго спечи і з'їсти. Поліциян припускаючи, що они десь вкрали пудля, арештував їх і відставив їх на поліцию. Тут зізнали они, що того пудля переїхав віз в одній з улиць в місті а властителька пса дала їм 40 сотиків, щоби они винесли єго де за місто. Они так і зробили, але постановили ще й зробити собі з пса печеню.

— **Намірене самоубийство.** Стражник зелізничий Лис вибрав ся в ночи на неділю до маґазину на зелізници, де зложена мідь. То підглянув другий стражник Заяць і коли Лис зайшов до середини, він замкнув за ним двері і забарикадував так, що Лис не міг ними видобути ся, а сам побіг по других функціонарів. Коли відтак війшли до середини, побачили, що Лис повісив ся на власнім ремінци. Они відтяли єго і привели до житя та відвезли до дому а справу наміреної крадежі віддано судови.

Телеґрами.

Відень 20 вересня. „Wien. Ztg.“ доносять: Намістник Моравии ґр. Жеротин перенесений на власну просьбу в сталий стан спочинку, при чім одержав вирази повного признаня за свої знамениті услуги.

Відень 20 вересня. Комісия для реформи виборчої радить нині над §. 11. орд. виборчої в справі укладаня ліст виборчих. — Пос. Фоґлер вносив, щоби в містах числячих понад 200.000 жителів замість поазбучних списів виборців, укладано спис виборців на взорець німецкий після улиць. Дальше єсть за тим, щоби укладано постійні лісти виборчі і уважає, що в інтересі чистоти виборів було би правильне веденє тих ліст а також розширенє поступованя реклямацийного. Бесідник поставив відповідні поправки. — Пос. Тавчар докоряв правительству, що оно в порозуміню з Шустерзичем знищило реформою виборчою ліберальну партию словіньску; длятого він єсть противником реформи і буде все робити, щоби їй перешкодити. Вносить длятого відроченє дискусиї над §. 11. — Внесенє відкинено. Промавляли дальше посли Штайнер і Адлер а відтак міністер справ внутрішних Бінерт.

Петербург 20 вересня. В виду донесень кількох часописий, що правительство визначило 500.000 рублів в намірі енерґічного впливаня на вислід будучих виборів до Думи, Петербурґска Аґентия телеґрафічна констатує, що міністерство скарбу визначило дійстно 500.000 рублів, однак не в цілях аґітациї виборчої, лиш на видатки, потрібні при переводженю виборів, як то вже в хвили зарядженя виборів було предвиджено. Видатки на вибори до першої Думи виносили 600.000 рублів. Докази касові що до ужитя визначених 500.000 не будуть держані в тайні, лиш будуть приступні для публики.

Петербург 20 вересня. Вчера відбув ся в церкві сьв. Петра і Павла в Петергофі похорон ґен. Трепова з войсковою почестию і в присутности вел. князів. Ґен.-ад'ютант Долгоруков зложив іменем царя два вінці на домовині, один від царя і цариці, а другий від цариці вдовиці.

Одеса 20 вересня. В єлисаветградскім окрузї вибухли розрухи селяньскі. Селяни вигнали місцеві власти і палять хутори. Відділ козаків зарядив численні арештованя. До округа того виїхав ґен.-ґубернатор.

Кельци 20 вересня. Польно-воєнний суд засудив три особи на розстрілянє.

Риґа 20 вересня. Часописи виходячі в німецкій мові помістили у вчерашнім числї на першім місци відозву з Курляндиї до німецкої молодежи, взиваючі єї, щоби сполучила ся в цїли оборони против ватаг революцийних, котрими кермує межинародна социяльна демократия. Оборона домашного огнища то найсьвятїйший обовязок. Все єсть готове до самооборони; тепер приходить черга на молодїж.

Ґренобля 20 вересня. Синдикати робітничі ухвалили ґенеральний страйк. В наслїдок того не вийшли нині часописи.

Курс львівский.

Дня 19-го вересня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	572·—	582·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·30	101·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	98·40	99·10
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·20	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·40	99·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·20	98·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·80	98·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	96·80	97·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·75	50·75
Угорскі черв. хреста . .	29·50	31·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	56·—	61·—
Базиліка 10 кор. . .	22·—	24·—
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·10	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі п. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).